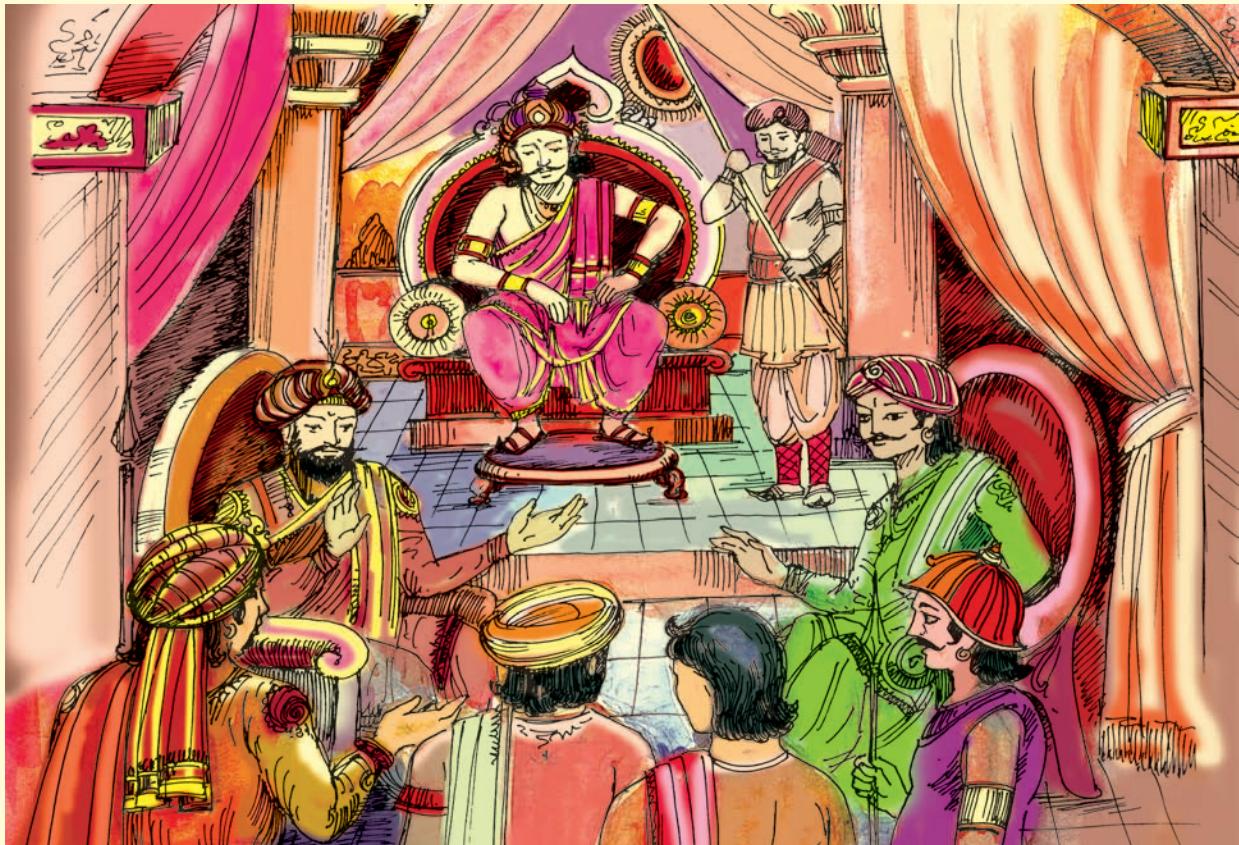

ରାଜାଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ପରିଷ୍ଳଦ

କାଳିଦୀ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟିଏଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ପୋଷାକ ପିଣ୍ଡିବା ଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସଭକ । ସେ ଯେ ‘ଉଲ ଶାସନ କରୁଛନ୍ତି’ ଅଥବା ‘ଉଲରେ ପ୍ରଜାପାଳନ କରୁଛନ୍ତି’ ଏକଥା କେହି ନ କହି ବରଂ କହନ୍ତି ରାଜା ଆଜି ଉଲ ପୋଷାକ ପିଣ୍ଡିଛନ୍ତି ।’

ନୃତ୍ୟ ପରିଷ୍ଳଦ ପାଇଁ ରାଜା ଏକ ପ୍ରକାର ପାଗଳ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । ଥରେ ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଯେଉଁ କାରିଗର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ମୁଖୀ ଏକ ନୃତ୍ୟ ଧରଣର ପୋଷାକ ତିଆରି କରିପାରିବ, ତାକୁ ସେ ଏକ ସହସ୍ର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଦୁଇଜଣ ଶଠ ଅର୍ଥ ଲୋଭରେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଯାଇ ଉପମ୍ଭୁତ ହୋଇ କହିଲେ,
“ମହାରାଜ ! ଆମେ ସମ୍ମୁଖୀ ଏକ ନୃତ୍ୟ ଧରଣର ପୋଷାକ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେବୁ ।”

ସେଉଳି ପୋଷାକ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଦେଖୁ ନ ଥିବେ । ସେ ହେବ ଏକ ଅଭୂତ ପୋଷାକ । ତା'ର ଏକ ବିଚିତ୍ର ଗୁଣ ହେଉଛି ଏହି ଯେ , ଯେଉଁ ଲୋକ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଏବଂ ନିଜ ଆସନର ଅଯୋଗ୍ୟ ତାହାର ଚକ୍ଷୁକୁ ସେ ବସ୍ତି ଆଦୌ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।”

ରାଜା ଭାବିଲେ, ଏହା ନିଶ୍ଚ ଏକ ଅଭୂତ ପରିଛଦ ହେବ । ସେ କାରିଗର ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଏପରି ଏକ ପରିଛଦ ତିଆରି କରିବାରେ କେତେ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ?”

ଶଠ ଦୁହେଁ ଯେଉଁ ପରିମାଣର ରେଶମସୂତା, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜରି ଓ ମୋତିମାଣିକ୍ୟର ହିସାବ ଦେଲେ, ତାହା ଶୁଣି ରାଜା ଅଧୂକ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ସେ ଭାବିଲେ ‘‘ଏଉଳି ମୂଲ୍ୟବାନ ପୋଷାକ ତ ମୋ ଉଣ୍ଡାରରେ ନାହିଁ’’ । ତହୁଁ ସେ କାରିଗର ଦୁହିଁଙ୍କୁ କହିଲେ “ଆଜିଠାରୁ ପନ୍ଦର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପୋଷାକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଆମଙ୍କୁ ଦେବ । ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ପୋଷାକ ଯିନି ଆମେ ଏଥର ଆମ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବୁ ।”

ଶଠ ଦୁଇଜଣ ତତ୍ତ ପାଖରେ ବସି ବସି ବୟନର ଛଳନା କଲେ । ରାଜଭଣ୍ଟାରରୁ ଯେତେ ରେଶମ ସୂତା, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜରି, ମଣିମାଣିକ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଲେ ସେ ସବୁକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ । ଦିନରାତି ତତ୍ତ ପାଖରେ ବସି ମିଛରେ ବୟନ କରିବା ଭଳି ଅଭିନୟ କଲେ । ଦିନକୁ ଦିନ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ରାଜଭଣ୍ଟାରରୁ ଅଧୂକରୁ ଅଧୂକ ପରିମାଣର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜରି ଓ ମଣିମୁକ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ମିଳିଲା । ଏହି ଅଭୂତ ବସି ଦେଖିବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ମନରେ କ୍ରମେ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ମନେପଡ଼ିଲା ଯେ, କାରିଗର ଦୁହେଁ କହିଛନ୍ତି ନିତାନ୍ତ ବୋକା ଏବଂ ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏଇ ପୋଷାକ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ।

ସେତେବେଳକୁ ଏହି ଅଭୂତ ବସି ବିଷୟରେ ରାଜ୍ୟସାରା ପ୍ରଚାର ହୋଇଗଲାଣି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଆଆନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଯାଇ ଦେଖିଲେ, କାରିଗର ଦୁହେଁ ବସି ବୟନରେ ବ୍ୟଷ୍ଟ; ଅଥବା ତତ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଶୁଣ୍ୟ । ସେଥିରେ କୌଣସି ବସି ନାହିଁ । ସେ ଭାବିଲେ, “ମୁଁ ତ କାହିଁ ସୂତା ଖାଅଟିଏ ମଧ୍ୟ କେଉଁଠି ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ନାହିଁ । ତେବେ କଥାମ ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଓ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ।”

ମନ୍ତ୍ରୀ ଚିନ୍ତାମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇପଡ଼ିବାର ଦେଖୁ ଜଣେ ଶଠ କହିଲା, “ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମହୋଦୟ, ଏ ବସ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ପସନ୍ଦକୁ କିପରି ଆସୁଛି,’’ ତା' ପରେ ସେହି ଶୁଣ୍ୟ ତତ୍ତରେ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ କହିଲା, “ଏଠାରେ ଏଇ ରଙ୍ଗଟି କିପରି ମାନୁଛି ? ସେଠାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜରି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତା' ପାଖରେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତା ଓ ମାଣିକ୍ୟର କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ଖଞ୍ଚାଯାଇଛି ତାହା ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ପାଉଛି ତ ?”

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବଡ଼ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ସେ ଯଦି କହିବେ ଯେ କିଛି ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଜଣେ ବୋକା ଓ ନିଜ ଆସନ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ରାଜା ହୁଏତ ଏହା ଜାଣି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦରୁ ଉଡ଼ିଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଛଳନା କରି କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଏକ ଚମକ୍ଷାର ପୋଷାକ । ରାଜାଙ୍କ ଦେହକୁ ଏହା ଖୁବ୍ ମାନିବ ।”

ଏହା ପରେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ସେଇକଥା କହିଲେ । ରାଜା ଏଥର ତାଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେଇ ଅବସ୍ଥା ହେଲା । ସେ ତତ୍ତରେ କୌଣସି ବସ୍ତ ନ ଦେଖୁ ବିଚାରିଲେ, “କଥଣ, ମୁଁ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଭାବରେ କେତେକେତେ ମାମଲାର ବିଚାର କରି ତା’ର ସମାଧାନ କରିଛି । ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ତେବେ କଥଣ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଓ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ପଦ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ? କାହିଁ ! ମୁଁ ତ କୌଣସି ବସ୍ତ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ ।” ସେ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ଜଣାଇଲେ । “ମହାରାଜ, ଏହି କାରିଗର ଦୁହେଁ ଅସାଧାରଣ ଓ ଆଣ୍ଟର୍ୟକନକ ପୋଷାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ।”

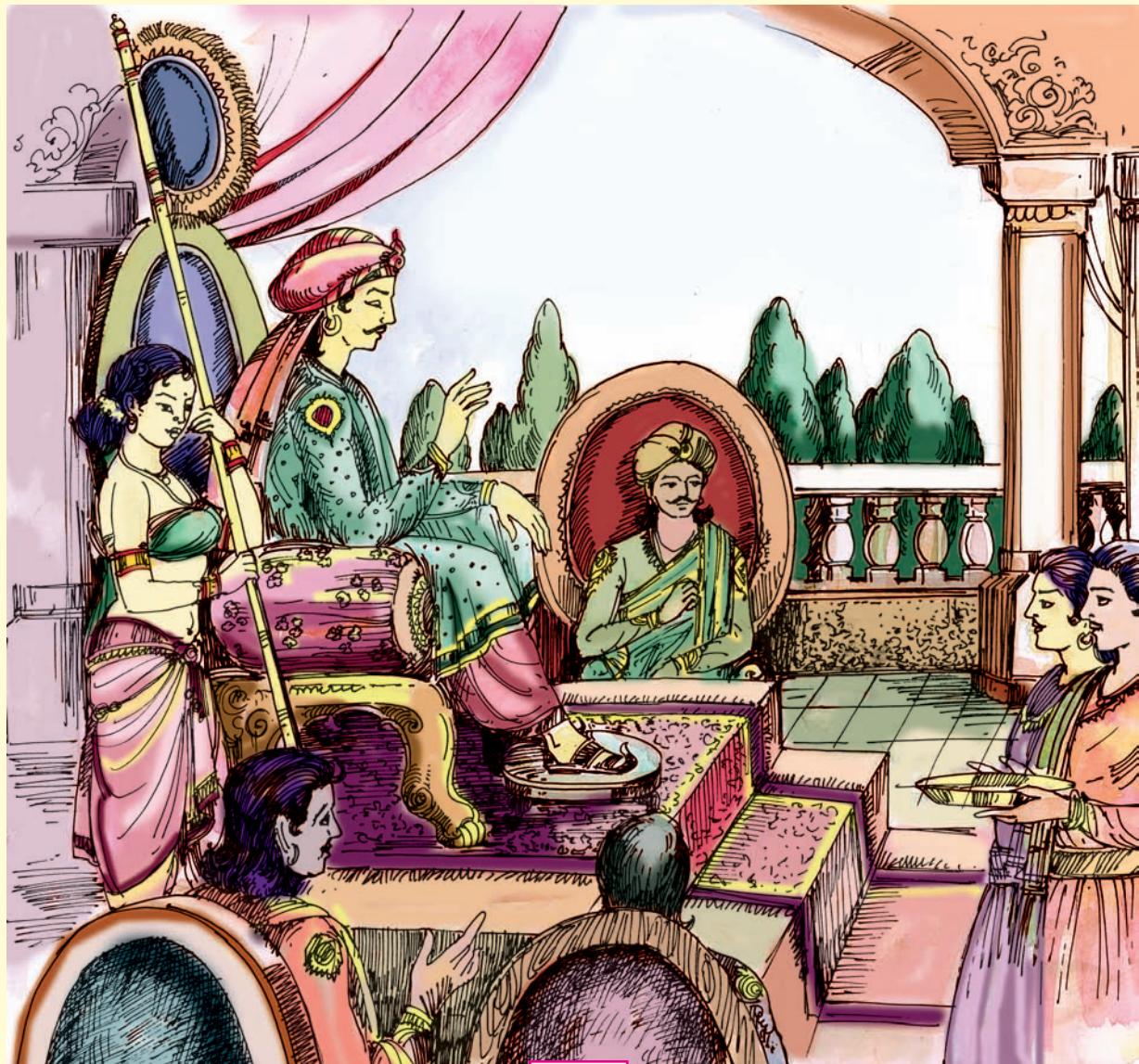
ଏଥର ରାଜା ସ୍ଵୟଂ ତାଙ୍କର କେତେକ ବିଶ୍ଵାସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ତତ୍ତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରଧାନବିଚାରପତି ମଧ୍ୟ ଗଲେ । ସେ ଦୁହେଁ ସେହି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବସ୍ତ କୁ ଦେଖିପାରୁଥିବା ଭଲି ଛଳନା କରି କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ ମହାରାଜ, ଏଇ ନୃତ୍ୟ ପରିଛଦଟି କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି । ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜରି ଓ ମଣିମୁକ୍ତା ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ଖଞ୍ଚାଯାଇ କେତେ ମନୋହର ଦିଶୁଛି ।” ସେମାନେ ଭାବୁଥାଆନ୍ତି ଯେ, ବୋଧହୁଏ କେବଳ ତାଙ୍କର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ବସ୍ତ କୁ ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି ।

ରାଜା କିନ୍ତୁ ମନେମନେ ଭାବୁଥାଆନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ସେହି ବସ୍ତ କୁ ଦେଖିପାରୁଥିବା ସ୍ଥଳେ ସେ ନିଜେ କାହିଁକି ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ସେ ତେବେ କ’ଣ ରାଜପଦ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ? ପ୍ରଜାମାନେ ଏକଥା ଜାଣିଲେ କଥଣ ଭାବିବେ ? ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଲଜ୍ଜାକୁ ଘୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ମିଛରେ କହିଲେ, “ସାବାସ, ସାବାସ ! ଅତି ଚମକ୍ଷାର ବସ୍ତ ହୋଇଛି ।” ରାଜାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତ ଦେଖିପାରୁ ନ ଥିଲେ । ସେମାନେ କାଳେ ବୋକା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ, ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଲି ମିଛରେ କହିଲେ, “ବାପ, ଚମକ୍ଷାର ହୋଇଛି ।”

ରାଜାଙ୍କର ଜନ୍ମୋସବର ପୂର୍ବଦିନ ଶଠ ଦୁଇଜଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଥାଳିରେ ନୃତ୍ୟ ପରିଛଦଟିକୁ ରଖିଥିବାର ଅଭିନୟ କରି ଶୂନ୍ୟ ଥାଳିକୁ ନେଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଲେ । ଏହା ପରେ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ଘେନି ଚାଲିଗଲେ । ଜନ୍ମଦିନ ସକାଳୁ ରାଜାଙ୍କର ଭୂତ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟ ପରିଛଦଟି ପିକାଇଦେବାକୁ ଆସିଲା । ସେ

ଦେଖିଲା ଥାଳିଟି ଶୁନ୍ୟ, ତା' ଭିତରେ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପୋଷାକ ନାହିଁ । ସେ କହିଲା, “ମହାରାଜ, ମୁଁ ପଛକେ ବୋକା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ କେବେହେଲେ ମିଥ୍ୟା କହିପାରିବି ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଏ ଥାଳିରେ କୌଣସି ବସି ନାହିଁ, ମୋର ମନେହୁଏ, ସେ ଦୁଇଜଣ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ୦କ ଅଟନ୍ତି । ଆମକୁ ୦କି ବହୁ ଅର୍ଥ ନେଇ ପଳାଇଛନ୍ତି ।”

ରାଜା ଏଇ କଥା ଶୁଣି ନିଜର ଭ୍ରମ ବୁଝିପାରିଲେ ଏବଂ ମନେମନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ । ସେଇଦିନ ତାଙ୍କର ସୌଖ୍ୟନ ପୋଷାକ ପ୍ରତି ମମତା ଛାଡ଼ିଗଲା । ସେ ଏଣିକି ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋନିବେଶ କଲେ । ଶଠ ଦୁଇଜଣ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରି ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ନେଇ ଚାଲିଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଧରାପଡ଼ି କଠିନ ଶାସ୍ତି ଭୋଗକଲେ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଚନା

- * ବିଷୟଟି ପଡ଼ାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଥମେ ଛାତ୍ରଜ୍ଞାନକୁ ପଚାରିବେ କାହାର କେଉଁଥିରେ ଅଧିକ ସଭକ ଅଛି ।
- * ଏହାପରେ ସେ ପଚାରିବେ ଭଲଭଲ ପୋଷାକ ପିଣ୍ଡିବାରେ କେଉଁମାନଙ୍କର ସଭକ ଅଛି, ସେମାନେ ହାତ ଗେକିବେ ।
- * ପୋଷାକପତ୍ରରେ ଅଧିକ ସଭକ ନ ରଖି ବରଂ ଯାହା ପିଣ୍ଡକୁ, ତାହା ପରିଷାର ପରିଛନ୍ତି ହୋଇଥିବା ଉଚିତ ବୋଲି କହିବେ ।
- * ଜଣେ ରାଜା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଛାଡ଼ି ପୋଷାକ ପରିଛଦରେ ଅଧିକ ସଭକ ରଖିବାରୁ କି ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଲେ, ସେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଆଜି ପିଲାମାନେ ପଡ଼ିବେ ବୋଲି କହିବେ ।
- * ଶେଷରେ ଶିକ୍ଷକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେବେ ଯେ, ନିଜର ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି କେହି ଆଡ଼ମରପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ସଭକ ରଖିଲେ ତାହା ନିଜର କ୍ଷତି କରିଥାଏ ।

ସୁଚନା

ସ୍ଵର୍ଗମୁଦ୍ରା	-	ସୁନାମୋହର
ତତ୍ତ୍ଵ	-	ଯେଉଁଥିରେ ଲୁଗା ବୁଣାଯାଏ
ଶଠ	-	୦କ

ଆସି ଜାଣିବା କେତୋଟି ଶବ୍ଦ

ପରିଛଦ	ବସ୍ତ୍ରବୟନ	ବିଶ୍ଵାସ	ଚିତ୍ରାମଗ୍ନ	ଭୃତ୍ୟ
ଭ୍ରମ	ସହସ୍ର	ସମଗ୍ର	ପ୍ରତୁର	

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- (କ) ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସଉକ କ'ଣ ଥୁଲା ?
- (ଖ) ନୂତନ ପରିଛଦଟି ଦେଖୁବା ପାଇଁ ରାଜା ପ୍ରଥମେ କାହାକୁ ପଠାଇଥିଲେ ?
- (ଗ) ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଯାଇ ଶଠ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଥିଲେ ?
- (ଘ) ପ୍ରଧାନବିଚାରପତି କାରିଗରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିଆସି ରାଜାଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣାଇଥିଲେ ?
- (ଡ) ନୂତନ ପରିଛଦଟି ପିନ୍ଧାଇବାକୁ ଆସି ଭୃତ୍ୟଟି ରାଜାଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଲା ?

୨. ଆସ ଉତ୍ତର ଲେଖୁବା ।

- (କ) ନୂଆନୂଆ ପୋଷାକ ପାଇଁ ପାଗଳ ହୋଇ ରାଜା ଦିନେ କ'ଣ ଘୋଷଣା କଲେ ?
- (ଖ) ଅର୍ଥ ଲୋଭରେ ଶଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇଜଣ ରାଜାଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଲେ ?
- (ଗ) ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଚିନ୍ତାମଣ୍ଗ ହୋଇପଡ଼ିଲେ କାହିଁକି ?
- (ଘ) ରାଜା କାହିଁକି ‘ସାବାସ୍ ସାବାସ୍’ କହିଲେ ?
- (ଡ) ରାଜା ନିଜର ଭ୍ରମ ବୁଝିପାରିଲେ କିପରି ?

୩. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉତ୍ତର ପାଇବା ପାଇଁ ଆସ ପ୍ରଶ୍ନ ତିଆରି କରିବା ଓ ଲେଖିବା ।

- (କ) ନିଜ ଆସନର ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚକ୍ଷୁକୁ ସେ ବସ୍ତ୍ର ଆଦୌ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।
.....
- (ଖ) ଶଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁହେଁ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଖରେ ବସି ବସ୍ତ୍ର ବୟନର ଛଳନା କଲେ ।
.....
- (ଗ) ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ମନ୍ତ୍ରୀ ସେହି କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ।
.....
- (ଘ) ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଅତି ମନୋରମ ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଛି ।
.....
- (ଡ) ରାଜା ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧୂକ ମନୋନିବେଶ କଲେ ।
.....

୪. ଆସ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ।

- ସଉକ
- ବୁଦ୍ଧିହାନ
- ଚିନ୍ତାମଣ୍ଗ
- ଚମକ୍ରାର
- ଭ୍ରମ

୪. ନିମ୍ନ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିବା ଶବ୍ଦ ପାଖ
କୋଠରୀରେ ଲେଖିବା ।

ନୂଡ଼ନ -

ଭଲ -

ଅଯୋଗ୍ୟ -

ସାଧାରଣ -

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ -

ପୁରସ୍କାର -

୫. ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଙ୍କ କଷା ଚାଲିଥାଏ । ଏହାକୁ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇପାରେ -
ପିଲାମାନେ ଅଙ୍କ କଷୁଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ତଳ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କିପରି
ଲେଖାଯାଇପାରିବ, ଆସ ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ ଲେଖିବା ।

- (କ) ମାଆଙ୍କର ଭାତ ରନ୍ଧା ଚାଲିଥାଏ
- (ଖ) ପିଲାମାନଙ୍କର ହସ୍ତାକ୍ଷର ଲେଖା ଚାଲିଥାଏ
- (ଗ) ଭାଇଙ୍କର ପାଠ୍ୟତ୍ରା ଚାଲିଥାଏ.....
- (ଘ) ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ମାଟି ଖୋଲିବା ଚାଲିଥାଏ.....

୬. ନିମ୍ନ ଅନୁଲ୍ଲେଦଟିରୁ ବିଶେଷ୍ୟ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ବାହି ତଳ ବାକ୍ୟରେ ଲେଖିବା ।

ରାଜା ଭାବିଲେ ଏହା ନିଶ୍ଚେ ଏକ ଅଭ୍ୟୁତ ପରିଛୁଦ ହେବ । ସେ କାରିଗର ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ
“ଏପରି ଏକ ପରିଛୁଦ ତିଆରି କରିବାରେ କେତେ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ?”

.....

.....

.....

୮. ତଳେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଶବ୍ଦ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚାରଣ ସମାନ ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ଭିନ୍ନ । ଆସ ସେଗୁଡ଼ିକର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ପାଖରେ ଥିବା
କୋଠରୀରେ ଲେଖିବା ।

ବଳି

ଲକ୍ଷ

ପରିଛୁଦ

ବଳୀ

ଲକ୍ଷ୍ୟ

ପରିଛେଦ

୯. ଯେପରି ‘ଆନନ୍ଦ’ରୁ ‘ଆନନ୍ଦିତ’ ହେଉଛି । ସେହିପରି କ’ଣ ହେବ ଲେଖୁବା ।

ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହ.....	ଚିତ୍ରଣ
ପାଳନ.....	ଘୋଷଣା
ଉପସ୍ଥାନ	ଚମକ୍ଷାର

୧୦. ଆସ ନିମ୍ନଲିଖ୍ନତ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ।

ଉଦାହରଣ - ଯେମିତି..... ସେମିତି

ତୁମେ ଯେମିତି କରିବ, ସେମିତି ଫଳ ପାଇବ ।

ଯେତିକି.....ସେତିକି

ଯେତେବେଳେ....ସେତେବେଳେ

୧୧. ‘ପୁଅ’ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଯେପରି ‘ଝିଅ’ ଶବ୍ଦ, ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ସେପରି କ’ଣ ହେବ ଭାବି କହିବା ଓ ଲେଖୁବା ।

ରାଜା ବାପା

ଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷକ

ବୁଢା

୧୨. ତଳେ ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଶବ୍ଦ ରଖାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଷର ସହିତ ସମନ୍ଵ୍ୟ ରହିଛି । ଆସ ସମନ୍ଵ୍ୟ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ତଳେ ଲେଖୁବା ।

ନୂତନ, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ, ଶୂନ୍ୟ ଭଲ,
ରେଶମ, ବିଚିତ୍ର

ସୂତା, ଗୁଣ, ପରିଛଦ, ତନ,
ଶାସନ, ଜରି, ଭଣ୍ଣାର

.....
.....
.....

୧୩. ରାଜାଙ୍କ ମନରେ କ୍ରମେ ଆଗ୍ରହ ବଡ଼ିଲା- ଏହାକୁ ଏହିପରି ଲେଖାଯାଇପାରିବ
- ରାଜାଙ୍କ ମନରେ କ୍ରମେ ଆଗ୍ରହ ବଡ଼ିବ ।
ସେହିପରି ତଳ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖୁବା ।

- (କ) ଲୋକଟି ଅଛୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି କହିଲା ।
.....
- (ଖ) ମନ୍ତ୍ରୀ ଫେରିଆସି ସେହି କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ।
.....
- (ଗ) ରାଜା ତାହା ଦେଖୁ ବିଚାର କଲେ ।
.....
- (ଘ) ଶଠବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇଜଣ ପୁରସ୍କାର ନେଇ ଚାଲିଗଲେ ।
.....

ତୁମ ପାଇଁ କାମ

- ତୁମେ ଏହି ଲେଖକଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଲେଖା ସଂଗ୍ରହ କରି ପଡ଼ ।

